

राग कधी अनुराग

राग कधी अनुराग गुंफुनी विणले धागे आजवरी
गंध अनामिक राहे भरुनी बकुळफुलांच्या दोन सरी

मुक्त तराणे अनुरागाचे प्रणय रंगता परोपरी
चिंब चिंब ते दिन सौख्याचे श्रावणांतल्या धुंद सरी

रंग फिकट का इंद्रधनूचे एक एक जे दिन ढळती
कसे निसटती क्षण हर्षाचे निघून वर्षे जात किती

रहाटगाडे संसाराचे अवजड जू मानेवरती
भांडणतंटे क्रम नित्याचे दिनरात्रीची अथक गती

प्रीती आणि विद्वेषाचे दावी नियती खेळ असे
रेशिमधागे अतुट जयाचे जडले नाते सांग कसे

बावरणाऱ्या लांब सावल्या मावळतीवर रंग खुळे
वेडावुन दावीत वाकुल्या चुकार यौवन दूर पळे

दोन श्वास दो हृदयी स्पंदन संगत सोबत हीच पुरे
उजाडणारा एक एक दिन नित्य नवे वरदान ठरे

शब्द निरर्थक कशास आता मीतूपण नच भेद उरे
आज पुरेसा स्पर्श निसटता नजरभेटही एक पुरे

अजब रसायन कसे घडविती प्रीती तिजला जग म्हणते
पैलतटाच्या वाटेवरती अवचित कोडे उलगाडते

- डॉ. बुंदा जो शी

('राग कधी अनुराग' या कवितासंग्रहातून)